

Ο σταυρός του αληθινού μαθητή

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Μιχαήλ Χούλης, Θεολόγος

Αφού ο Ιησούς αποκάλυψε στους μαθητές Του πως πρόκειται να πάθει, να αποθάνει και να αναστηθεί, και ύστερα από τον έλεγχο του Πέτρου, ο οποίος τον είχε προτρέψει να φυλάξει τη ζωή Του και να μην θυσιαστεί υπέρ της ζωής των ανθρώπων, κάλεσε τον κόσμο μαζί με τους μαθητές και τους είπε: «Όποιος θέλει (συνειδησιακά και από βαθιά πίστη) να με ακολουθήσει (να γίνει μαθητής μου), ας απαρνηθεί τον εαυτό του (τον εγωισμό του, τις χαμηλές του επιθυμίες και τα μικροσυμφέροντά του), ας σηκώσει το σταυρό του (να δεχθεί στη ζωή του τους κινδύνους, στενοχώριες και διωγμούς ένεκεν εμού, ακόμη δε και αυτό το μαρτύριο) και ας με ακολουθεί.

Γιατί αυτός που θέλει να σώσει τη ζωή του (την αυθεντική και γνήσια ζωή κοντά στον Χριστό) οφείλει να τη χάσει (όπως οι άγιοι και οι ομολογητές αλλά και ασκητές όλων των αιώνων, που θυσιάστηκαν χάριν της αγάπης Εκείνου). Εκείνος όμως που θα χάσει τη ζωή του (όχι από ιδιοτέλεια, φανταστικές επινοήσεις ή άνευ αληθείας) εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου (για το Χριστό και την μοναδική διδασκαλία Του, που οδηγεί στην τελειοποίηση και αθανασία τους πιστούς), αυτός θα τη σώσει (θα ζήσει ψυχοσωματικά, πνευματικά, και χάριτι ενωμένος με τον Θεό, τόσο σ' αυτή όσο και στην αιώνια ζωή).

Τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος, αν κερδίσει τον κόσμο όλο αλλά χάσει τη ζωή του; (τι νόημα έχει να κερδίσει κανείς στη ζωή αυτή, που είναι προσωρινή, παροδική και φθαρτή, τα πάντα σε δόξα, χρήμα και ευχαρίστηση, αλλά να βλάψει ΑΙΩΝΙΩΣ την ψυχή του, με το να αρνηθεί την αλήθεια του Τριαδικού Θεού και την σωτήρια διδασκαλία του Θεανθρώπου;) Τι μπορεί να δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για τη ζωή του; (αφού η ψυχή του ανθρώπου αξίζει όσο τίποτα άλλο πάνω στη γη, δεν

εξαγοράζεται φυσικά με οποιαδήποτε ανταλλαγή ή λύτρωση και ο παράδεισος για τους πιστούς).

Όποιος, ζώντας μέσα σ' αυτή τη γενιά την μοιχαλίδα και αμαρτωλή (που εγκαταλείπει τον Χριστό για τον ίδιον θέλημα, το ενστικτώδες, ειδωλολατρικό, ποταπό και υλιστικό), ντραπεί για μένα και για τη διδασκαλία μου (δεν παραδεχθεί την θεότητα του Κυρίου, την ενσάρκωση και ανάστασή Του και περιφρονήσει τις σωτήριες εντολές Του), θα ντραπεί γι' αυτόν και ο Υιός του Ανθρώπου (θα ντραπεί δηλαδή να τον ομολογήσει ως μαθητή Του και πραγματικό Του ακόλουθο), όταν έρθει με όλη την λαμπρότητα του Πατέρα του (ως ένδοξος πλέον και φωτοφόρος Κριτής της οικουμένης και αείων Θεός), μαζί με τους αγίους αγγέλους (τα ουράνια πνεύματα, τα προς προστασία και διακονία των ανθρώπων αποστελλόμενα)».

Τους έλεγε ακόμη ο Ιησούς: «Σας βεβαιώνω πως υπάρχουν μερικοί ανάμεσά σ' αυτούς που βρίσκονται εδώ (από τους νεώτερους μαθητές και από τους ακροατές που μελλοντικά θα αποδεχθούν καρδιακώς το μήνυμά Του), οι οποίοι δεν θα γευτούν το θάνατο, πριν δουν να έρχεται δυναμικά η βασιλεία του Θεού (θα προλάβουν να δουν και ζήσουν την διάδοση, επέκταση και εγκαθίδρυση τής εν Αγίω Πνεύματι και χαρισματικής Καινής Κτίσης του Χριστού επί γης, αρχής γενομένης από την Μεταμόρφωσή Του, που θα ακολουθούσε σε έξι ημέρες)».

Στο Σταυρό του Χριστού, που είναι η κατεξοχήν ανιδιοτελής θυσία όλων των εποχών, ο ανθρώπινος πόνος παντρεύτηκε τη δόξα του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι καμία γνήσια θυσία (δηλαδή από αγάπη) δεν πηγαίνει πια χαμένη. Ότι ο άνθρωπος είναι άνθρωπος όταν και όσο περισσότερο θυσιάζει τον ατομισμό του προς όφελος των υπολοίπων αδελφών του, και πως στη θυσία αυτή βρίσκει κανείς τον εαυτό του, τον αληθινό σκοπό της ζωής του, στοχεύοντας στην προσωπική του ανάσταση.

Πηγές:gonia.- agios-panteleimon.blogspot.gr